

PODZIELCA (2) *sb m*

Wszystkie samogłoski jasne.

sg N podziela (1). \diamond pl D podzielać (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Ten, kto rozdziela, rozdaje (2) : Minari divisoribus ratio non erat, Podzielcam [!] grozić nie było żadney przyczyny. Mącz 347b; Distributor, Podzielać rozdzielca/ szafarz/ albo obrocny. Mącz 464a; [Volck Rrr4].

Cf 1. DZIELCA, 1. DZIELNIK, PODZIELNIK, ROZDZIELCA

LWil